

Til § 16.

Svarer til Ulykkesforsikringslovens § 28.

Til § 17.

Svarer til § 32 i Forslaget til Ulykkesforsikringsloven.

Til § 18.

Svarende til det i § 33 i Forslag til Ulykkesforsikringslov foreslaaede Rentesystem bliver man staaende ved den i den nugældende Invalidforsørgelseslov anvendte Erstatningsmaaede i Form af aarlige Ydelser.

Den fastsatte Invaliditetsgrad af 5 pCt. svarer til den i Ulykkesforsikringslovens § 32, jfr. Forslagets § 33, som Betingelse for Ydelse af Invaliditetserstatning fastsatte. I Invalidforsørgelseslovens § 1 kræves som Betingelse for Tilstaaelse af Forsørgelse, at vedkommende er væsentlig indskrænket i sin Erhvervsevne, hvilket man i Praksis har fortolket som svarende til ca. 10 pCt. Invaliditet.

Paa tilsvarende Maade som man har foreslaaet Dagpenge efter denne Lov fastsat til 80 pCt. af paagældendes Dagløn, foreslaas ved fuldstændig Invaliditet den aarlige Rente fastsat til 80 pCt. af Aarslønnen, jfr. herved Bemærkninger til § 13.

Til § 19.

Uanset at Udvalget for Ulykkesforsikringens Vedkommende — trods den delvise Overgang til Rentesystem — har foreslaaet *bevaret* Kapitalerstatningssystemet for saa vidt angaar Efterladteerstatningerne, har man i nærværende Forslag ogsaa for disse Erstatningers Vedkommende ment at kunne blive staaende ved den hidtil gældende Erstatningsmaaede i Form af aarlige Ydelser, hvorved dog Opmærksomheden henledes paa Bestemmelserne i § 28 om Adgang til Kapitalisering af Renten.

Efter den gældende Invalidforsørgelseslovs § 13 og følgende Paragraffer har Enken, for saa vidt hun er trængende, en Adgang til Forsørgelse, hvad enten Manden »er dræbt eller dødelig saaret under Tjenestens Udførelse eller død af en ved Tjenesten paadragen Sygdom«, eller Manden afgaar ved Døden som Følge af en den militære Invaliditet uvedkommende Aarsag.

Efter det til Grund for nærværende Forslag liggende Erstatningssynspunkt findes det imidlertid mindre konsekvent at give Forsørgelse, selv fakultativt, til Enker efter den sidstnævnte Gruppe af Personer, medens der paa den anden Side foreslaas hjemlet en Ret for Enken, uanset Trang, til Erstatning i de Tilfælde, hvor Manden er død som Følge af Ulykkestilfælde eller Sygdom paadraget under saadanne Forhold, at han vilde have haft Krav paa Erstatning efter nærværende Lov.

Enkeforsørgelsen foreslaas fastsat til 25 pCt. af afdødes Aarsløn. Den ved Enkerstatning benyttede Procent er i følgende Landes Ulykkesforsikringslov fastsat saaledes: Tyskland 20 pCt., Norge 20 pCt., Sverige 25 pCt., Holland 30 pCt. og Schweiz 30 pCt. Svarende til den i den gældende Invalidforsørgelseslov indeholdte Sondring imellem ordinær og ekstraordinær Forsørgelse er der i nævnte Lov fastsat 2 Maksimumsbeløb af henholdsvis 900 Kr. og 600 Kr. for den Enkeforsørgelse, der svarer til den i nærværende Forslag hjemlede Forsørgelse; for denne bliver der ikke Spørgsmaal om en tilsvarende Sondring, jfr. herved Bemærkningerne til § 2 om Forholdet mellem den ordinære og ekstraordinære Forsørgelse.

Paragraffens 2. Stk. giver i Lighed med Ulykkesforsikringslovens § 35 a, jfr. Forslagets § 40 a, Raadet Adgang til at bestemme, at Erstatningen skal nedsættes eller bort-